Beste commissieleden,

Vorig jaar, op 24 september, zat ik hier ook. Toen, samen met een leerling, een ouder en een collega, om aan te geven in welke precaire huisvestingssituatie onze school zich op dat moment bevond. Inmiddels is er veel veranderd: zowel in de huisvesting als in de ontwikkeling en professionalisering van de school. Bij die nieuwe situatie hoort ook het krediet dat vandaag wordt voorgesteld. Graag licht ik dit vanuit mijn rol als schoolleider toe.

Tijdens die eerdere raadsvergadering was het voor ons belangrijkste doel om zo snel mogelijk uit het gebouw aan de Pas in Helden te vertrekken. Er werd alles op alles gezet om de ambitieuze datum van **1 augustus 2025** te halen voor de realisatie van de tijdelijke noodhuisvesting aan de Raadhuisstraat. Het woord *nood* in noodhuisvesting zegt eigenlijk al genoeg. We moesten snel handelen met één enkele partij waardoor het beschikbare krediet niet toereikend was. Dat het ons tóch is gelukt binnen de gestelde kaders te blijven, is op zichzelf al een prestatie.

Tegelijkertijd werd vooruitgekeken naar de aanbesteding voor de semi-permanente huisvesting voor de komende 25 jaar en naar de mogelijke gedeelde huisvesting met het Bouwens. Voor deze semi-permanente situatie moest een uitgebreid **programma van eisen** worden opgesteld. Waar het bij de tijdelijke huisvesting slechts om één jaar ging en de eisen minimaal waren, lag dit in dit traject volledig anders. Hier gaat het immers om een school voor 500 leerlingen, passend in het Piuspark, flexibel inzetbaar, duurzaam en bovenal toekomstbestendig.

In dat toekomstbestendig onderwijs speelt de samenwerking met het Bouwens een belangrijke rol. Samen willen we onderwijs verzorgen voor alle leerlingen uit Peel en Maas, op de toekomstige Piusparkcampus. In de verkenning bestond de duidelijke wens om structurele ruimte in het Bouwens te gebruiken. Maar samenwerking moet in de eerste plaats leiden tot goed onderwijs voor leerlingen van beide scholen, én moet financieel voordelig zijn. Op het eerste punt waren er te veel onzekerheden; op het tweede werd snel duidelijk dat een structurele inpassing alleen mogelijk zou zijn met een ingrijpende verbouwing van het Bouwens. Daarmee zou verbouw duurder te worden dan nieuwbouw. Daarom hebben wij gezocht naar gedeeld gebruik van ruimtes die zonder grote aanpassingen inzetbaar zijn.

Agora-onderwijs is een voorbeeld van toekomstgericht onderwijs. En toekomstgericht onderwijs vraagt om andere gebouwen dan die we in het verleden bouwden: meer openheid, meer ruimte voor samenwerking en ontmoeting en ruimte voor inclusief onderwijs. Kortom: een plek waar je graag bent en waar leren bijna vanzelf een feestje wordt.

Wat ik nog niet heb benoemd, maar wat een belangrijke factor is geweest in deze ontwikkeling, zijn de positieve stappen die onze school het afgelopen jaar heeft gezet. Op **2 juli 2025** vond hier in Dok6 onze eerste diploma-uitreiking plaats waarbij we nagenoeg iedere examenleerling een diploma mochten uitreiken. Vervolgens bracht de Onderwijsinspectie op **5 september** een bezoek en kende ons op alle onderdelen de hoogst mogelijke beoordeling toe, zonder herstelopdracht. Dat maakte voor zowel Stichting LVO als voor de gemeente één ding heel duidelijk: **het Buurtcollege is here to stay**. Het toekomstige schoolgebouw kan daardoor met vertrouwen voor veertig jaar — of langer — worden neergezet. Die commitment is er. Ook de kinderen van onze huidige leerlingen kunnen later nog steeds kiezen voor openbaar Agora-onderwijs.

We zouden bijna vergeten wat dit proces ons uiteindelijk oplevert: een bijzonder gebouw op een bijzondere plek. Volledig van hout, zeer flexibel en prachtig ingepast in het Piuspark. Over smaak valt te twisten maar u moet het toch met mij eens zijn als ik zeg dat dit beslist geen weggegooid geld is.

Tot slot doe ik een beroep op u als gemeente om ook in de toekomst goed te kijken naar de manier waarop publieke gebouwen worden ontworpen. Traditionele bouw met beton en staal lijkt op de korte termijn vaak goedkoper, maar ik geloof inmiddels sterk in flexibel en bouwen met volgende generaties in het achterhoofd. Behoeften veranderen in de loop der jaren, maar een schoolgebouw of ander publiek gebouw staat er al snel veertig jaar — of, zoals ons oude gebouw aan de Pas, zelfs zestig jaar. Bouw nu met lef, slim en duurzaam, dan is de rekening niet voor later.

Dank u wel.

Mathijs Drummen